

Ally ajatteli elämäänsä. Se oli huonontunut siitä lähtien, kun hän oli täyttänyt viisi. Kaikki alkoi mennä perseelleen ja lehmänhantäteoria toteutui, niinkuin opeptajalla oli tapana todeta asiasta. Kuinka asiat sitten olivat menneetkään näin, mitä oli tapahtunut? No, aloittakaamme aivan alusta, Allyn ollessa viisivuotias. Hän asui pienellä maaseutualueella Helsingin lähellä. Hänen isänsä oli alkoholisti ja huumeiden sekakäyttäjä. Hänen äitinsä oli töissä baarissa ja hän tuli usein juopuneena kotiin. Allyn oli kerjättävä naapureilta leipää ja vettä, koska vanhemmat eivät koskaan käyneet kaupassa ja niin oudolta kuin se kuulostikin, he tuskin joivat vettä kovinkaan paljoa. Sitten eräänä päivänä naapurit sanoivat tälle viisivuotiaalle tytölle:-Mitäs ne sinun asiasi meille kuuluvat, painu nyt vittuun siitä. Niin jäi pikkuinen Ally oven taakse seisomaan, muttei todellakaan kyynelehtien. Hän oli elämänsä aikana oppinut, että nyhkiäjät kuolisivat ensimmäisinä. Hän siis kääntyi ympäri ja sanoi:-No, jos ei täältä enää apua saa, niin sitten on kai vaikeuttajien kuoltava! Ally juoksi kolmensadan metrin matkan ränsistyneelle kotitalolleen, hidasti tahtiaan tullessaan ovelle ja kuunteli. Olisivatko vanhemmat oven takana, valmiina antamaan hänelle selkään ulkona olemisesta? Hän painoi korvansa tiukemmin puuovea vasten. Hän kuuli vain sydämensä pamppailut ja autojen äänet kaupungista. Tyttö rohkaisi itsensä ja avasi oven itsevarmasti. Eteisen lattialla oli kuivunutta oksennusta ja kaljapulloja. Jaa-a, äidillä oli näköjään kotiryyppiäiset, Ally ajatteli. Hän hiipi olohuoneen oli ja juoksi omaan huoneeseensa. Hän heittäytyi sängylleen miettien, koska hänen vanhempansa kuolisivat ja koska hän saisi iloa elämäänsä. Nyt kun tiedätte Allyn tarinan alun, niin hypätkäämme suoraan hänen 8. luokan loppuunsa. Hän oli täyttänyt 15 ja oli onnensa kukkuloilla koulussa. Kotona asiat kuitenkin menivät aika surkeasti. Isä oli kuollut ja äitiä ei näkynyt kotona. Ally siis joutui työskentelemään naapureille siivoojana ja apulaisena saadakseen rahaa edes ruokaan. Tänäpä Allyn mennessä kotiin hän kuitenkin kohtasi äitinsä, joka istui kyynelehtien keittiön pöydän alla. Hänen äitinsä nimi oli Simmy, epätavallinen nimi naiselle. Simmy vilkaisi Allya ja sanoi:-Se on Ally nyt niin, että äiti joutuu menemään kanssasi turvakotiin, okei? Ally kirkkaisi:-Minä en tuollaisen huoran kanssa muuten asu. Hän viskasi reppunsa lattialle ja ryntäsi pois. Vain puinen ovi jäi raolleen merkiksi hänen lähdöstään.